

Republika Hrvatska
Županijski sud u Bjelovaru
Bjelovar, Josipa Jelačića 1
Poslovni broj: GŽ-805/2017-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Bjelovaru kao drugostupanjski sud, po sutkinji toga suda Smiljki Premužić kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Z. H. d.o.o. iz Z., , OIB:..., zastupan po punomoćnicima iz O. & partneri iz Z., protiv tuženika I. G. M. iz S., OIB:..., zastupan po punomoćniku R. P., odvjetniku u S., radi isplate, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Splitu br. Povrv-378/2016 od 7. prosinca 2016., 27. svibnja 2019.,

p r e s u d i o j e

Uvažava se žalba tuženika i preinačava presuda Općinskog suda u Splitu br. Povrv-378/16 od 7. prosinca 2016. u dosuđujućem pobijanom dijelu (toč. I. izreke) i u odluci o troškovima parničnog postupka (toč. III. izreke) i sudi:

"Ukida se platni nalog sadržan u rješenju u ovrsi javnog bilježnika Z. M. iz S. poslovni broj Ovr-451/15 od 03. lipnja 2015. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku da u roku 8 dana isplati tužitelju iznos od 100,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 01. srpnja 2010. do isplate i troškove ovrhe u iznosu od 75,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 03. lipnja 2015. do isplate i odbija tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Nalaže se tužitelju da tuženiku nadoknadi parnični trošak u iznosu od 703,13 kn u roku 8 dana."

Prvostupanjska presuda u dijelu kojim je ukinut platni nalog kao nepobijana ostaje neizmijenjena (toč. II. izreke).

Obrazloženje

U izreci citiranom presudom prvostupanjskog suda održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju u ovrsi javnog bilježnika Z. M. iz S. poslovni broj Ovr-451/15 od 03. lipnja 2015. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku da u roku 8 dana isplati tužitelju iznos od 100,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 01. srpnja 2010. do isplate kao i u dijelu u kojem je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od

75,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 03. lipnja 2015. do isplate (toč. I. izreke). Nadalje, ukinut je platni nalog u dijelu u kojem je naloženo tuženiku da u roku 8 dana isplati tužitelju iznos od 66,50 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 03. lipnja 2015. te za predvidivi trošak ovršnog postupka u iznosu od 64,50 kn i tužbeni zahtjev tužitelja u tom dijelu odbijen je kao neosnovan (toč. II. izreke). Nadalje, naloženo je tuženiku da u roku 8 dana naknadi tužitelju parnični trošak u iznosu od iznos 725,00 kn (toč. III. izreke).

Protiv dosuđujućeg dijela presude i odluke o troškovima postupka žalbu je podnio tuženik zbog bitne povrede odredaba postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava i predlaže da se ista preinači na način da se odbije tužbeni zahtjev i dosudi mu trošak.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je osnovana.

Predmet ovog spora je potraživanje tužitelja za isplatu iznosa od 100,00 kn, koji iznos predstavlja naknadu dnevne parkirne karte na dan 8. svibnja 2010.

Prije svega, uvodno valja reći da predmetna parnica predstavlja spor male vrijednosti u smislu odredbe čl.458.st.1. Zakona o parničnom postupku (NN broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/88, 57/11 25/13 i 89/14 – u daljnjem tekstu: ZPP), jer se tužbeni zahtjev odnosi na potraživanje u novcu koje ne prelazi svotu od 10.000,00 kn, a u skladu sa odredbom čl.467.st.1. ZPP-a presudu kojom završavaju takvi sporovi dopušteno je pobijati samo zbog bitnih povreda postupka iz odredbe čl.354.st.2. t.1., t.2., t.4, t.5., t.6., t.8., t.9., t.10. i t.11. ZPP-a, i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Dakle, u smislu navedene odredbe predmetnu presudu nije dopušteno žalbom pobijati zbog bitnih povreda postupka iz odredbe čl.354.st.2. ZPP-a koje nisu navedene u odredbi čl.467.st.1. ZPP-a, a ni zbog bitnih povreda postupka iz odredbe čl.354.st.1. ZPP-a (relativno bitnih povreda postupka). Isto tako, predmetnu presudu nije dopušteno žalbom pobijati ni zbog žalbenog razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Suprotno žalbenima navodima nije ostvarena bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, a na koju tuženik općenito ukazuje žalbom kada navodi da je obrazloženje presude u potpunosti u suprotnosti s dokumentima i izvedenim dokazima u postupku, jer je izreka prvostupanjske presude razumljiva i nije proturječna niti sama sebi, a niti razlozima presude, u presudi su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, a ne postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava i zapisnika danih u postupku i samih tih isprava i zapisnika, te presuda nema ni nekih drugih nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati, a ovaj drugostupanjski sud ne pronalazi postojanje ni neke druge bitne povrede postupka, na koje se ne ukazuje u žalbi, ali na koje se pazi po službenoj dužnosti temeljem odredbe čl.365. st.2. i čl.467. st.1. ZPP-a.

Način naplate parkiranja u gradu Z. u sporno vrijeme reguliran je Odlukom o organizaciji i načinu naplate parkiranja koje je donijela Gradska skupština grada Z. dana 22. prosinca 2009. ("Službeni glasnik" grada Z. broj: 26-2718/2009, dalje: Odluka), te Pravilnikom o korištenju javnih parkirališta od dana 04. siječnja 2010. ("Službeni glasnik" broj: 1-4/2010, dalje: Pravilnik).

Prvostupanjski sud je utvrdio da je zaustavljanjem vozila na javnom parkiralištu u II zoni na kojem tužitelj vrši naplatu parkiranja dana 8. svibnja 2010. tuženik kao vlasnik automobila, postupio protivno odredbi čl. 10. Odluke prema kojoj se smatra da je pristao preuzeti dnevnu kartu što mu je osoba koju ovlasti organizator parkiranja stavila na vjetrobransko staklo vozila i dužan ju je platiti u roku od 8 dana od dana njenog preuzimanja, dok visina tužbenog zahtjeva proizlazi iz čl. 7. Pravilnika iz kojeg je razvidno da parkiranje u II zoni iznosi upravo 100,00 kn.

Prvostupanjski sud utvrđuje kako je tužitelj ispostavio račun za dnevnu parkirnu kartu dana 31. svibnja 2010., a koji račun je dospio na plaćanje dana 30. lipnja 2010. pa da tužitelj osnovano od tuženika potražuje iznos naveden u računu broj 2010055324 koji tuženik nije platio.

Što se tiče prigovora zastare prvostupanjski sud isti cijeni neosnovanim, jer da je tužba (prijedlog za ovrhu) podnesen 1. lipnja 2015., a utuženi račun dopijeva na naplatu dana 30. lipnja 2010. pa da je time tužba podnesena unutar općeg zastarnog roka koji sukladno čl. 225. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05 i 41/08 dalje: ZOO) iznosi 5 godina.

Tuženik u žalbi navodi da je zastara prvi put počela teći 17. svibnja 2010. i da je tužitelj tada mogao zahtijevati od njega prisilno plaćanje. Kako je tužitelj to tražio 1. lipnja 2015. smatra da je takav zahtjev u zastari, jer da je tužitelj sam propisao rokove dospjeća.

Odredbom čl. 7. st. 3. Odluke propisano je da naplata preko naloga za plaćanje dnevne karte podrazumijeva neposredno preuzimanje dnevne karte na javnom parkiralištu od osobe koju ovlasti organizator parkiranja i plaćanje dnevne karte u roku od 8 dana od dana preuzimanja. Nadalje, stavkom 4. je propisano da ako korisnik parkirališta ne kupi odnosno ne preuzme dnevnu kartu na način propisan st. 1. tada se smatra da je preuzeo dnevnu kartu što mu je osoba koju ovlasti organizator parkiranja stavila na vjetrobransko staklo vozila, te ju je on dužan platiti u roku od 8 dana od dana njenog preuzimanja. Zaključno je st. 5. propisano da dnevna karta s nalogom za plaćanje koja je preuzeta na način propisan st. 3. i 4. smatra se uredno dostavljenom i kasnija oštećenja ili uništenja ne utječu na valjanost dostavljanja i ne odgađaju plaćanje.

Prema čl. 215. st.1. ZOO-a zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano.

Prema čl. 173. st.1. ZOO-a dužnik je dužan ispuniti obvezu u roku koji je predviđen ugovorom.

Budući je obveza plaćanja nastala samim trenutkom sklapanja ugovora (izvršenim parkiranjem) i isticanjem dnevne parkirališne karte na vjetrobransko staklo vozila od strane organizatora parkiranja (čl. 7. st. 4. i čl. 10. Odluke) i kako tužitelj nema obvezu naknadne ispostave bilo kakvih računa, već naprotiv prema Odluci nalog za plaćanje izdaje se uz dnevnu kartu, tada se naknadno izdanim računom ne može mijenjati rok dospjeća koji je započeo teći sukladno čl. 7. st. 4. i 5. Odluke istekom 8 dana od preuzimanja dnevne karte i naloga.

Stoga je pravilnom primjenom materijalnog prava valjalo utvrditi da je tražbina tužitelja u zastari. Naime, prijedlog za ovrhu podnesen je 1. lipnja 2015. a parkiranje izvršeno 8. svibnja 2010. pa stoga proizlazi da je početak roka tijekom zastare naplate dnevne parkirne karte započeo teći sukladno čl. 215. st. 1. ZOO-a i čl. 7. st. 4. i 5. Odluke istekom roka od 8 dana od izvršenog parkiranja i izdanog naloga, dakle 17. svibnja 2010. te je time u trenutku podnošenja prijedloga za ovrhu 1. lipnja 2015. potraživanje tužitelja već u zastari, jer je protekao opći zastarni rok od 5 godina i time je prestalo pravo tužitelja kao vjerovnika zahtijevati ispunjenje obveze.

Slijedom navedenog, uvažena je žalba tuženika i preinačena prvostupanjska presuda u pobijanom dijelu na način da je ukinut izdani platni nalog u cijelosti i odbijen tužbeni zahtjev kao neosnovan. Ukinut je izdani platni nalog i u odnosu na troškove ovršnog postupka, jer tužitelj nema pravo na te troškove budući je tužbeni zahtjev ocijenjen neosnovanim.

Kako je tuženik uspio u postupku primjenom čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a priznaje mu se na ime troškova postupka 500,00 kn jednokratne nagrade te trošak prigovora u iznosu od 62,50 kn, te PDV u iznosu od 140,63 kn sukladno Tbr.7. toč. 8., Tbr. 11. toč. 8. i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 142/12,118/14 i 107/15) te je stoga primjenom čl. 166. st. 2. ZPP-a preinačena odluka o troškovima postupka i naloženo tužitelju da tuženiku nadoknadi troškove postupka u iznosu od 703,13 kn.

Prvostupanjska presuda u dijelu kojim je ukinut izdani platni nalog za dio ovršnog troška (toč.II. izreke) kao nepobijana ostaje neizmijenjena.

Slijedom svega navedenog, valjalo je primjenom odredbe iz čl. 166. st. 2. i čl. 373. toč. 3. ZPP-a odlučiti kao u izreci ove odluke u odnosu na pobijani dio presude.

Bjelovar, 27. svibnja 2019.

Sutkinja

Smiljka Premužić v. r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik

Božidar Štefanac